

[Svend Auken]

der er sket med hensyn til konkurrenceevnen og de andre spørgsmål.

Folk ved også, hvordan de miljøproblemer, vi står over for herhjemme, de menneskelige problemer, de sociale problemer, som vi i øvrigt har brugt megen tid til at diskutere her i dag, tager sig ud, og de gider ikke mere høre disse lange, komplicerede udregninger, hvor man beskyder hinanden med tal, som ingen alligevel kan overskue. De vil høre et svar på, hvad landets statsminister og landets regering og landets borgerlige flertal vil gøre ved de store økonomiske og menneskelige problemer. Men de har stadig ikke fået noget svar.

Jo, på et enkelt område er der sket et fremskridt, og det fremhævede jeg også i dag, og det er med hensyn til spørgsmålet om erhvervspolitikken. Når det drejer sig om erhvervspolitikken, er det andre toner, vi hører fra regeringen i dag, end tidligere.

Nu har man erkendt, at der er behov for en styrket forskningsmæssig og teknologisk indsats. Nu har man erkendt, at der er brug for en selektiv, målrettet erhvervs politik til fremme af eksporten for danske virksomheder. Desværre har man ikke sat penge af, i hvert fald ikke nævneværdige beløb, til at give indhold til disse smukke ord, og selv om der er sket dette glædelige omsving, er der derfor ingen grund til at tro, at vi får den vækst i eksporten, som det økonomiske sekretariat har forudset for næste år.

Jeg vil gerne slutte mit svar til statsministeren med at sige, at jeg ikke tror, der var noget, der kunne være bedre for den politiske debat, end at vi fik en borgerlig regering, der ville være sig sine egne holdninger bevidst, sine egne perspektiver bevidst, sine egne reformer bevidst, men som også ville sige sandheden til den danske befolkning om, hvor dårligt det står til, og hvor store problemer vi skal overvinde, i stedet for altid at rose sig selv og rose sig selv og rose sig selv og prøve at benægte kendsgerningerne så længe som overhovedet muligt, og når de til sidst ikke længere kan benægtes, så at give sine forgængere skylden.

Det ville være meget mere fair, hvis vi fik en debat på dette grundlag, og statsministeren kunne jo bruge sin intelligens og sine talegaver til at tale om fremtiden, om de egentlige problemer, i stedet for denne Juridisk Diskussionsklubs argumentationsform,

som kan være meget festlig, men som der ikke er meget perspektiv i.

Jeg skal endnu en gang appellere til Folketinget om at vedtage den af Socialdemokratiet foreslåede dagsorden, som vil forhindre eller i hvert fald give mulighed for at forhindre skattechoket ude i kommunerne og nedskæringerne ude i kommunerne, og som vil ophæve det bygge- og anlægsstop, som bremser for vigtige samfundsnyttige investeringer i amter og kommuner og desværre jo altså også gør det i staten.

Jeg skal om SFs dagsorden sige, at den kan vi stemme for. Om VS' dagsorden kan jeg sige, at dér kan vi stemme for halvdelen og ikke stemme for den anden halvdel, og derfor vil vi undlade at stemme. Den del af VS' dagsorden, vi naturligvis ikke kan stemme for, er den, der betyder, at Socialdemokratiet skulle bryde skatteforliget. Dér vil jeg gerne sige: hvis det forlig bliver brudt – hvad jeg absolut ikke håber vil ske – så er det i hvert fald ikke Socialdemokratiet, der vil bryde det.

Gert Petersen (SF):

Må jeg have lov til at sige indledningsvis, at jeg synes, statsministeren er en vittig mand, som Jeppe på Bjerget sagde om sig selv, og at statsministeren kunne have gjort karriere som tryllekunstner. Tryllekunst er jo en anden form for illusionskunst, det er illusionsnumre, man laver.

Når jeg hørte statsministeren jonglere rundt med milliarderne – betalingsbalancunderskud, udlandsgælden, renterne, der var steget – så lagde vi de milliarder til de milliarder, og så optrådte der pludselig et begreb, der hed mange milliarder, som så blev lagt til igen, så var det svært at følge med, men jeg tror nok, det alligevel lykkedes for mig. Til gengæld var der ikke meget nyt i det, der blev sagt, og det sagde ikke meget om, hvad man skal gøre ved situationen. Det sagde ikke meget om, hvilket ansvar regeringen har. Det sagde en hel masse ting, som ikke kom sagen ret meget ved, og det var jo egentlig også meningen.

Jeg står her med et af de sidste numre af Børsens Nyhedsmagasin, som vel ikke sådan er et supervenstresocialistisk organ til analyse af samfundets problemer. Det er nummeret dateret 29. august–5. september 1986, og her